

Obsessus variis linguis loquitur, colligi possit, in obsessō esse aliquid, aliquam causā, à quā obsessus habet hoc, quod diversis loqui potest linguis, nondum tamen sequitur, naturaliter posse cognosci illam causam esse substantiam simplicem s. Spiritum. Ex eō enim, quod aliquid est alicujus effēctūs causa, nondum sequitur, quod sit Spiritus.

§. 10. Quod si quis oggerat ab energumenis & arreptitiis futura nonnunquam prædici, quod animæ separatæ convenire nequit. Illi Resp. futura illa aut à causis natura- libus & necessariis dependere, aut à causâ liberâ. Si illud, etiam homines (& consequenter animæ separatæ, utpote quæ multò actualiores sunt animis conjunctis) ea conjectu- rare possunt; si hoc, tunc ne quidem Angeli ipsa certò & apodicticè (nisi probabiliter tantum) absque revelatione di- vinâ factâ novisse queunt, ut infrà audiemus.

§. 11. Denique alii, è quorum numerō est Vazquez, ex Magorum & Incantatorum operibus Angelorum exi- stentiam ostendere audent; quæ quidem, fatebimur equi- dem, magnam probabilitatem post se relinquent; interim ta- men non sunt tantij valoris, ut aliquem sacris literis non im- butum & μετάπλωτον reddere queant. Quicquid jam sit de Lumine Naturæ, certi sumus ex sacrō Codice Angelos esse, qui ita disertè hoc affirmat, ut negari aut saltē in dubium vo- cari non possit, nisi ab eo forsitan, qui vel de certitudine Scripturæ dubitare, vel ejus perspicua verba pro lubitu, in quemcunque vult sensum, torquere audeat. Ita loquitur Dn. D. Musæus in Disp. de Angel. §. 13.

§. 12. Quidam antiquiorum Philosophorum, prout ex Aristotele refert Gregor. de Valentiâ. Tom. I, Theol. Comm. disp. 4. qv. I. punct. I. utpote Lucinianei, Epicurei, Democritus, Auerrhoes, quibus hodie ad stipulari videntur Anabaptistæ nonnulli, David Georgiani & Libertini, qui er- torem